

Pogreška koja se tiče prava kada je riječ o sudskom nadzoru načela proporcionalnosti. Nadzor koji Opći sud provodi nad proporcionalnosti ograničenja trgovine robom koje je nametnula institucija treba se provesti s obzirom na Komisijinu široku marginu prosudbe. Međutim, Opći sud svoj nadzor nije proveo u skladu sa sudskom praksom koja proizlazi iz presude u predmetu Tetra Laval⁽²⁾. S jedne strane, on nije pravilno izvršio nadzor nad relevantnosti i prikladnosti elemenata na kojima se temelji donesena odluka u odnosu na razloge koji opravdavaju ograničenje. S druge strane, on nije pravilno ispitao zaključke koji proizlaze iz tih podataka tako da ograničenje prelazi ono što je nužno za ostvarenje cilja koji se želi postići.

⁽¹⁾ SL L 157, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 24., str. 186.)

⁽²⁾ Presuda od 15. veljače 2005., Komisija/Tetra Laval (C-12/03 P, EU:C:2005:87), t. 39.

Žalba koju je 27. siječnja 2015. podnio Photo USA Electronic Graphic, Inc. protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 18. studenoga 2014. u predmetu T-394/13: Photo USA Electronic Graphic, Inc. protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-31/15 P)

(2015/C 089/15)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Photo USA Electronic Graphic, Inc. (zastupnik: K. Adamantopoulos, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europska komisija, Ancàp SpA, Cerame-Unie AISBL, Confindustria Ceramic, Verband der Keramischen Industrie eV

Žalbeni zahtjev

- ukinuti presudu Općeg suda Europske unije od 18. studenog 2014. donesenu u predmetu T-394/13 Photo USA Electronic Graphic, Inc./Vijeće kojom je Opći sud odbio zahtjev za poništenje Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 412/2013 od 13. svibnja 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristoje i konačnoj naplati privremene pristoje uvedene na uvoz keramičkih stolnih i kuhinjskih proizvoda podrijetlom iz Narodne Republike Kine⁽¹⁾;
- upotpuniti analizu i poništiti Uredbu (EU) br. 412/2013; i
- naložiti Vijeću Europske unije snošenje žaliteljevih troškova u vezi s ovom žalbom, kao i troškove postupka pred Općim sudom u predmetu T-394/13.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj tvrdi da je Opći sud u pogledu prvog, trećeg i četvrtog tužbenog razloga počinio nekoliko pogrešaka koja se tiču prava, kao i pogrešno ocijenio podnesene mu dokaze. Žalitelj prema tome ističe da pobijanu presudu treba ukinuti. Usto, žalitelj ističe da su činjenice u potporu prvog, drugog i trećeg tužbenog razloga dovoljno potkrijepljene, te da omogućuju Sudu da o njima odluči.

Što se tiče prvog tužbenog razloga, žalitelj ističe dva žalbena razloga. Kao prvo ističe da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava, nametnuvši, u biti, žalitelju teret dokaza da su institucije počinile pogrešku u ocjeni u pogledu svakog čimbenika kojeg su smatrале bitnim. Kao što proizlazi iz ustaljene prakse Općeg suda, dovoljno je da žalitelj dokaže da su (1) institucije počinile pogrešku u ocjeni čimbenika koje su smatrали bitnima ili da je (2) primjena drugih, važnijih čimbenika zahtijevala njihovo isključenje. U tom kontekstu, utvrđenje da su institucije počinile pogrešku u ocjeni u pogledu 2 od 3 čimbenika koja su smatrале bitnima dovoljno je za oslobođanje tereta dokaza s tužitelja. Nadalje, uslijed tih je utvrđenja Opći sud u pobijanoj presudi pogrešno ocijenio dokaze i činjenice.

U pogledu trećeg i četvrtog tužbenog razloga, žalitelj ističe četiri žalbena razloga. Kao prvo, Opći je sud pogrešno protumačio odredbe članka 3. stavka 2. i članka 3. stavka 7. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenog 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: temeljna uredba) utvrdivši da su institucije obvezne analizirati utjecaj protutrižnih praksi na situaciju u industriji u Uniji tek nakon što je postojanje takvih praksi ustanovljeno konačnom odlukom relevantnog tijela za zaštitu tržišnog natjecanja. Kao drugo, odbijanjem žaliteljevog zahtjeva da otkrije identitet odabranih proizvođača Unije, Opći je sud pogrešno ocijenio podnesene dokaze te počinio pogrešku koja se tiče prava zaključivši da se poštovanje članka 3. stavka 2. i stavaka 3. i 4. temeljne uredbe od strane institucija može ispitati bez saznanja o identitetu odabranih proizvođača Unije. Kao treće, nametanjem žalitelju obveze podnošenja dokaza o učinku protutrižnih praksi na odabrane proizvođače Unije, u situaciji u kojoj je njihov identitet tajan, pobijanom se presudom također pogrešno tumače odredbe članka 3., te se žalitelju nameće nerazuman teret dokaza. Kao četvrtu, pobijanom se presudom također pogrešno tumače odredbe članka 3. stavak 2. i 7. temeljne uredbe, jer je zaključak da se relevantne obveze mogu zanemariti donezen na temelju nepotvrđenih pretpostavki, a ne provođenjem stvarne analize.

⁽¹⁾ SL L 131, str. 1., SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 11., svezak 126., str. 210.

⁽²⁾ SL L 343, str. 51., SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 11., svezak 30., str. 202.

Žalba koju je 28. siječnja 2015. podnio Electrabel SA, Dunamenti Erőmű Zrt protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 13. studenoga 2014. u predmetu T-40/14, Electrabel SA, Dunamenti Erőmű Zrt protiv Europske komisije

(Predmet C-32/15 P)

(2015/C 089/16)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Electrabel SA, Dunamenti Erőmű Zrt (zastupnik: J. Philippe, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine rješenje Općeg suda od 13. studenoga 2014. u predmetu T-40/14 u dijelu u kojem tužbu žaliteljā odbacuje kao nedopuštenu;
- tužbu žaliteljā proglaši dopuštenom ili, podredno, proglaši je dopuštenom u odnosu na razdoblje koje započinje 10. siječnja 2009;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka pred Općim sudom, kao i troškova postupka pred Sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelji navode četiri žalbena razloga. U pobijanom rješenju Opći sud je odbacio tužbu žalitelja podnesenu radi naknade štete za gubitke koje su pretrpjeli zbog nezakonitog otkaza Ugovora o otkupu električne energije primjenom nezakonite Odluke Komisije 2009/609/EZ od 4. lipnja 2008. o državnoj potpori C 41/05⁽¹⁾. Opći sud je utvrdio zastaru u odnosu na tužbu žaliteljā i odbacio je kao nedopuštenu.